

IV.

Do pregjašnjega na istomu zidu:

† hꝳꝰ · ʒST ·
 SĚPVLTV
 RꝻ · ǾNI · IOh
 ANIS · BOLA
 M̄IR-ICH · ʒS
 VO4 · hĚRĚǾǾ

Čita se: † H(a)ec · est · sepultura · D(omi)ni ·
 Johan(n)is · Bolemirich · et suorum ·
 heredum

V.

Na zidu franovačkog dvorišta više nizlazeće kamenite stepenice:

† hꝳꝰ · ʒST ·
 SĚPVLTV
 STANCI ·
 M · RĚǾǾ
 . . . VI · STI
 PΛNICH · ǾA
 COLEAVIRATA

Čita se: † · H(a)ec · est · sepultu(ra) Stanci ·
 (oli)m · Rado . . .³⁾vi · Stip(an)ich ·
 de · Colevirate.

VI.

U franjevačkoj crkvi uzidan je pod orguljama sa strane Epistle ovaj natpis:

† MCCCCL hꝳꝰ · ʒST · SĚP
 VLTVRꝻ PATRI · IVRSĚ · 2 · MI
 CHꝻELI · AILI · SVO · CIVIBVSǾ · SIB
 ANICENSIB · Ǿ · 2 · SCRĚǾǾ
 NENSIBVS · ǾAǾ · GRĚA
 IꝻS · AMĚN †

Čita se: † MCCCCL H(a)ec · est · se-
 pultura · Petri · Jurs(a)e ·
 et · Michaeli · Aili · suo ·
 civibusus (mjesto civibus) ·
 Sibenicensib · us · et · Scra-
 donensibus · Deo · gracias
 (mjesto gratias) · amen †

U Korčuli o Nikoljudne 1889.

Frano Radić.

Starobosanski nadpisi u Bosni i Hercegovini.

(V. Viestnik God. XI. str. 114.).

LXXII.

Н ПОСТАВН БѢЛЪГЪ : СН : СННЬ
 МЪ : ВЛЪУЪ : Н БРАТНЪ : НЕГОВ
 МЪВЪНН : Н МЕДОШ : Н ПРИ

Čita se: I postavi bjeljeg : si : sin
 mu Vlč:i bratija: negov(a)
 Muvjei: i Medoš i Pri-

³⁾ sla. — Ured.

БНАЪ : Н БРАТНѢЪ : ТЬКО УЄ

bil : i Bratić : tko će

ПИСАННЕ СМЕ ПОГЪБИТИ : ПРО

pisanie sie pogubiti : pro-

КЛЕТЬ : БОГОМЪ : Н СИНОМЪ ЖИ

klet : Bogom : i sinom ži.

Ovaj je stećak u *Bogutovu* selu na brdu *Kulini* u njivi Stefe Lazića, t. j. u občini Zabrdjskoj, biva u Bjelimskomu kotaru, a u Donjo-Tuzlanskomu okružju.

Stećak je od mekog bijelog kamena. Ozgor je stesan na šljeme poput kuće, t. j. svršuje se u trostran ležeći bridnjak. Sredina je stećka malo isprsitija, a sa strane i krajeva je okresan ravno. Pri dnu je stećka (što leži na zemlji) vienac, t. j. podstavak. Podstavak je širok m. 0,20; a tako isto debeo, te je oko svega spomenika. Stećak leži duljinom od istoka u zapad, te je dug m. 1,80; visok m. 1; a širok m. 0,80.

Nadpis je na sjevernoj strani u šest crta, te se čita od istoka prama zapadu. Na čelu (glavi) je stećka slovo **Ѡ**, pa držim, da je ovo, po svoj prilici, krst **T**, poput grčkoga *tau*. Na južnoj je strani stećka bio odulji nadpis, gdje je bilo udareno ime pokojnikovo, plemenita baština i t. d., ali je nadpis izlizan, pa se sada pozna samo po gdjekoje slovo, te bi bilo najbolje, da ga ja glavom na mjestu proučim.

Za rieč **ВЛЪУЪ** »usp. Korijeni i t. d. Gj. Daničića« na str. 199 *Vuča* i t. d. Ime je **МЪВЪБЪН** po svoj prilici od staroga *Mutimir*. Usp. u Gj. Daničića u »Korijeni« riječ *mutiti* s ostalijem. Za ime **МѢДОШЪ** usp. *Mědák* u »Korijeni Gj. Daničića« na str. 160. Ime je **ПРНБНАЪ** usporediti sa *Pri-bi-sav* — *Pri-bić* od **БЪТН** u »Korijeni Gj. Daničića« na str. 149 i 286. Za **БРАТНѢЪ** usp. **БРАШЪНЪННЦА**, te znači *čuvati, hraniti, sititi* po Gj. Daničiću u »Korijeni« na str. 139; biva postalo je od staroga *Bratoslav*. Nadpis je od XIV. v. Ovaj mi je nadpis priobćio naš vrli povjerenik g. Tomo Dragičević. Hvala mu i pohvala!

LXXIII.

ІН + НІС

ЗДЕ ПОУІВА | **РАБ БОЖІ** (u sv. **АБ**).

ІОВАНЪ ГАВІУЪ ПРЄВІ СЄ (u sv. **АН, АВ**, s naopaka je dvaput **Ъ**).

БОГ. ДА ГА ПРЄСТІ. І ПОМІ (u sv. **АГ**).

ЛЗІЄ ПОСВІ МЪ СНИУЪ (S naopaka **Ъ**).

ІОВАН : КР (u sv. **АН**).

1782

Cita se: JN † Njk Zde počjva rab božj Jōvan Gav(r)j(lovi)č pre(sta)vj se Bog . da ga p(r)ostj . j pomjluje pos(ta)vj mu Simjč Jōvan : kr(st) 1789.

Krst od vap. vis. m. 0,45; širok u perima m. 0,33.

Poznato je u *Sedlarima* (gdje je ovaj krst) prezime *Gavrilović*, a *Gavića* nema u Popovu, pa je ovo svakako pokratica, kao i druge na ovome krstu.

LXXIV.

ОДЕ . ПОУИВАЕ . РАБЪ . БОЖИИ (u sv. АБ).

АЛЕВОА : СИН : СТЕПАНОВЪ (u sv. НН, АН).

БЪДН . НЕМАЪ

ВЕУНА ПАМЕ (u sv. УН, АМ).

Т : ПРЕСТВИИ (u sv. ПР).

СЕ . НА : 1784

Cita se: Ode . počivae : rab : boži Alevoa : sin : Stepanov budi . nemu večna pamet : prest(a)vi se . na : 1784.

Krst (okrnut) od kamena miljevca. Na njemu je ruža, i liepo je zaokviren. Visok je m. 0,54; a u perima mu m. 0,22. Uz spomenuti je krst starobosanska ploča bez uresa i obilježja. Ovaj je krst u *Sedlarima* (uz Popovo polje u Hercegovini).

LXXV.

† АСЕ ГРОБЪ
ДОБРОГА БИ
МИОТНИИ (u sv. НН).
КА ПРИДИ
ТЕ БРАТИЕ
И ИАДИТЕ

Cita se: † Ase grob
dobroga bj
Miotini-
ća pridi-
te bratie
i iadite.

Ovaj je nadpis u Popovićima (u Konavlima, u Dubrovačkomu), na Gjurgjevu brdu, a u Gjurgjevoj crkvi pred otarom. Prosta ploča vap. duga je m. 1,82; široka m. 0,76; debela m. 0,19; a izvadak (specchio) je širok m. 0,31; dug m. 0,31. Na dno ploče je ruža sa četiri listka slabo ukresana. Na drugoj je ploči udubljen krst ovoga oblika: †. Ovaj je nadpis po svoj prilici od svršetka XII. v.

Konavljani su bili Bogumili, te su jih obratili franjevci na latinsku vjeru, a o tomu piše *Kuzmić* »Cenni Storici i t. d.« na str. 72.

LXXVI.

†. ВЪ НМЕ БА	Čita se: †. V ime B(og)a
АСЕ АСЖИ	Ase leži
РАБЪ БОЖ	rab bož-
И КНЕЗЪ РА	i knez Ra-
ДОСЛАВЪ	doslav
ШИРИНИ (u sv. НИИ).	Širini-
КЪ:	k:

Ovaj je spomenik u Goraždi (u Bosni) pred Gjurgjevom crkvom s desne strane vrata. Prije je ploča bila u crkvi. Ploča je prosta vap. duga m. 1,66; široka m. 0,61; a debljina joj se nezna, jer je ploča u zemlji kao da je kadrna ispred crkve. Ovaj je nadpis prije bio štampan pogrešno u »Гласнику Српског Ученог Друштва« knj. XII. (sv. XXIX staroga reda) na str. 162.

Uzgrede mi je spomenuti, da je s lijeve strane Gjurgjeve crkve na ploči starinska *meridiana*. Vid Vuletić-Vukasović.

Stinica je po latinsku Murula, a Bag Scrisa.

Veleučeni gospodine! Vi ste u zadnjem Viestniku objelodanio zanimivih »crtica iz svoga putovanja po južnoj strani gornje Krajinje ili gospičko-otočke (pokojne) pukovnije«. I to sam ja željno i pomnjivo pročitao. Pak samo za dvie tu možda Vam mogu prigovoriti, no po prijateljsku.

Najprije spominjete »Stinicu«, selo blizu Jablanca No, po senjske biskupije šematizmu od 1881 godine, tu su dvie Stinice, Dólnjâ i Görnjà, pak ne znam, koju to Vi spominjete? ili su tako na blizu, da ih nije potreba razlikovati? No i u povelji, koju je hrvatski kralj Petar Krešimir 1070 (ili 1071?) godine dao za medjaše rabske biskupije na gornjem kraju i na kiškom (sada pažkom) otoku, ta Stinica je (kolika to čast tomu mjestu!) zapisana u množini, ter po ekavsku, evo ovako: . . . »ut dicta (arbensis) ecclesia habeat suas parochias, scilicet inppam, que fuit¹⁾ sub alpibus a castro latine Murula vocitato, selavonice *Steniçe*, usque ad flumen Coprive et ecclesiam sancti Georgii in Rawna²⁾ . . . Isto tako i kralj

¹⁾ Vriedno bi razvidjeti, zašto nije: *est*?

²⁾ Rački: Documenta historiae chroaticae periodum antiquam illustrantia, na 87 s. Inam Račkomu prigovoriti za njegove dvie piknje u